

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО»,
АНЬХОЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЕКОНОМІКИ
(ANHUI UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS) (KHP);
КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В ЛОС-АНЖЕЛЕСІ
(UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES) (USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF SAMARIA) (ISRAEL)**

**кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних
практик**

МАТЕРІАЛИ

**VIII Міжнародної наукової конференції
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»**

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Одеса -2026

УДК: 1:403:316.6 (08)

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026>

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VIII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 21-22 травня 2026 р.) 207 с.

Рецензенти:

Стовпець Олександр Васильович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету.

Каменська Тетяна Григорівна, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри суспільних комунікацій та регіональних студій Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова.

Збірник матеріалів VIII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; Голодомор – геноцид - Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію штучного інтелекту. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 25 червня 2026 р.)

СЕКЦІЯ 4. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ЦІННОСТЕЙ ТА ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ

Анісімов Олександр Олександрович, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Філософія», кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м.Одеса, Україна.

АКСІОЛОГІЧНИЙ ВИМІР ЖИТТЄВОГО УСПІХУ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Поняття життєвого успіху все частіше розглядається не лише як науковий концепт, а як складний аксіологічний феномен, що відображає систему цінностей особистості, її життєві пріоритети та смисложиттєві орієнтації. Філософське осмислення феномена життєвого успіху за допомогою аксіологічної методології дозволяє розглядати життєвий успіх через призму цінностей, які визначають зміст людської діяльності та виступають орієнтирами життєвого вибору. Саме цінності надають людському існуванню смислової визначеності, формують уявлення про бажане, належне та значуще. У цьому контексті успіх перестає бути виключно зовнішнім показником соціального статусу чи матеріального добробуту й набуває характеристик внутрішньої гармонії, моральної зрілості, особистісної самодостатності та відповідності життя власним переконанням.

Особливістю сучасної культури є множинність моделей життєвого успіху. Якщо індустріальне суспільство пропонувало відносно універсальні критерії успішності, пов'язані з професійною кар'єрою, матеріальним достатком і соціальним престижем, то епоха метамодерну характеризується плюралізмом життєвих стратегій. В сучасному суспільстві людина самостійно конструює власне бачення успішного життя, виходячи зі своїх цінностей, потреб і життєвих обставин. Унаслідок цього успіх дедалі більше суб'єктивізується та набуває індивідуалізованого характеру. Водночас сучасне суспільство продукує суперечливі тенденції у формуванні уявлень про успіх. З одного боку, масова культура та соціальні мережі активно транслюють образи швидкого успіху, популярності, фінансового благополуччя та зовнішньої привабливості. З іншого боку, зростає усвідомлення того, що орієнтація виключно на зовнішні досягнення не гарантує внутрішнього задоволення та відчуття повноцінності життя. Саме тому у сучасному науковому дискурсі дедалі частіше наголошується на необхідності поєднання об'єктивних і суб'єктивних складових успіху.

Аксіологічний вимір життєвого успіху передбачає розгляд цього феномену як результату реалізації певної системи цінностей. Особливого значення набуває проблема співвідношення індивідуальних і суспільних цінностей. Життєвий успіх не може розглядатися виключно як особисте досягнення, відірване від

соціального контексту. Будь-яка успішна самореалізація відбувається в системі суспільних відносин і передбачає відповідальність перед іншими людьми. Саме тому в сучасних концепціях успіху дедалі частіше акцентується увага на соціальній корисності діяльності, громадянській активності, здатності сприяти розвитку спільноти та суспільства загалом.

В українському суспільстві проблема аксіологічних засад життєвого успіху набуває особливої актуальності в умовах повномасштабної війни та глибоких трансформацій. Війна виступає каталізатором глибокої переоцінки цінностей, унаслідок чого трансформується ціннісне ядро життєвого успіху: пріоритетність матеріальних досягнень поступається значущості таких цінностей, як свобода, гідність, стійкість, відповідальність, громадянська активність [1]. Як наголошує Н. Хамітов, українська модель життєвого успіху нині формується на основі «екзистенціального вибору на користь свободи, національної самоповаги й солідарності» [2, с. 27]. Відбувається своєрідна гуманізація концепту успіху, коли моральні та духовні чинники стають не менш важливими, ніж економічні чи статусні показники.

З аксіологічної точки зору можна виділити кілька основних вимірів життєвого успіху. По-перше, особистісний вимір, який пов'язаний із самореалізацією, розвитком здібностей і досягненням внутрішньої гармонії. По-друге, моральний вимір, що передбачає відповідність життєвого шляху етичним принципам і цінностям. По-третє, соціальний вимір, який характеризується суспільним визнанням, соціальною відповідальністю та конструктивною взаємодією з іншими людьми. По-четверте, екзистенційний вимір, що відображає здатність особистості знаходити смисл власного існування та реалізовувати його у практичній діяльності.

Таким чином, аксіологічний вимір життєвого успіху полягає в осмисленні цього багатовимірного феномену, у якому поєднуються зовнішні досягнення та внутрішні смисли. Життєвий успіх постає не як сукупність окремих досягнень, а як цілісна характеристика людського буття, що відображає рівень реалізації особистісного потенціалу, досягнення внутрішньої гармонії та відповідність життя системі значущих цінностей. Отже, життєвий успіх як аксіологічний феномен, інтегрує особистісні, моральні, соціальні та екзистенційні виміри людського буття і виступає важливим індикатором якості життя та духовного розвитку особистості.

Список використаних джерел:

1. Лісеєнко О. В., Анісімов О. О. Концепт життєвого успіху у філософському дискурсі. *Перспективи. Соціально-політичний журнал*. Одеса : Гельветика, 2025, № 3. С. 43-48.
2. Хамітов Н. В. Екзистенціальний вимір національного успіху: український досвід свободи. *Український філософський часопис*, 2023, №2 (28), С. 24–31.

Ількевич Євген, здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, спеціальність D8 «Право», Інститут права та безпеки, Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна,

Перванчук Герман, здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, спеціальність D8 «Право», Інститут права та безпеки Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна

Науковий керівник: Ганна НІВНЯ, к. філос. н., старший викладач кафедри державно-правових дисциплін Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна

ЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРОРА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Сучасна професійна етика прокурора розглядається не просто як набір формальних правил, а як фундаментальна галузь етичної науки, що базується на комплексній системі ідей про правильну та неправильну поведінку в юридичній сфері.

За визначенням О. О. Овсяннікової, професійна етика прокурора є «системою базових принципів регламентації поведінки, які діють об'єктивно з метою підвищення значущості існуючих правових норм» [3, с. 116]. Це свідчить про те, що етика не замінює закон, а створює моральний контекст для його ефективного застосування. Зазначена категорія нерозривно пов'язана з професійною культурою, яку В. В. Шемчук тлумачить як «інтегративне поміж правових категорій поняття, що відбиває досягнутий у праці рівень майстерності; означає творче ставлення до праці, здатність до прийняття рішень та їх оцінки одночасно з двох позицій: конкретно-технологічної та соціокультурної» [4, с. 77]. Таким чином, професійно-етична культура стає тим ядром, яке втілює моральну систему цінностей та особистісні якості прокурора, перетворюючи суху букву закону на інструмент реальної справедливості.

Моральні засади діяльності прокурора обмежують процесуальне свавілля через категорії сумлінності, розумності та справедливості. За твердженням В. О. Допілки та С. О. Загороднюка, слід розрізняти мораль як зовнішню (нормативну) форму етики та моральність як її внутрішню, суб'єктивну матрицю поведінки [1, с. 279]. Саме індивідуальна моральність прокурора є запорукою його гуманності. Через це місія етики полягає не в дотриманні формалізму, а в «перемозі добра через пошук нових шляхів розв'язання конфліктів» [1, с. 279], де, як ми вважаємо, гуманізм протиставляється надмірному примусу.

Особливе місце в системі етичних координат займає професійна відповідальність та незалежність. Прокурор, виконуючи свої обов'язки, постійно перебуває під тиском різних чинників — від процесуальних термінів до суспільного резонансу справ. Як зауважує О. О. Овсяннікова, «прокурори мають завжди поводитись відповідно до закону та визначених етичних стандартів своєї професії, при цьому вони повинні прагнути до найвищого ступеня професіоналізму» [3, с. 118]. Прагнення до професіоналізму є безперервним

*Цілина Д. М.,
Солдатенко О. І.* ЕКОНОМІЧНІ МОДЕЛІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ РИНКУ: ДЖЕРЕЛА ТА МЕХАНІЗМИ ФІНАНСУВАННЯ 143

*Шакіна М. П.,
Петінова О. Б.* СОЦІАЛЬНІ ТА ІНКЛЮЗИВНІ ПРОЄКТИ «МИСТЕЦТВО БЕЗ БАР'ЄРІВ» 146

Швець С. Л. ДЕЕРФАКЕ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАГРОЗА ЦИФРОВІЙ БЕЗПЕЦІ ТА ДЕМОКРАТИЧНИМ ПРОЦЕСАМ 148

СЕКЦІЯ 4. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ЦІННОСТЕЙ ТА ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ

Анісімов О. О. АКСІОЛОГІЧНИЙ ВИМІР ЖИТТЄВОГО УСПІХУ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ 151

*Лькевич Є.,
Перванчук Г.,
Нівня Г.а* ЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРОРА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ 153

Йорж Р.А. ВПЛИВ ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ НА СОЦІОКУЛЬТУРНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ 156

*Крохмаль О. М.,
Лісеєнко О. В.* ЦІННІСНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ 158

*Мормуль В. В.
Нівня Г. О.* РОЛЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ СЛІДЧОГО У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ 160

*Сухобрус А. А.,
Атаманюк З. М.* ЧИ МАЄ ЛЮДИНА ПРАВО НА СМЕРТЬ? 162

СЕКЦІЯ 5. ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІ ПАРАДИГМИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Атаманюк З. М. СОЦІОКУЛЬТУРНА ДІЯЛЬНІСТЬ І МИСТЕЦЬКІ ПРОЄКТИ: СУЧАСНІ ПРАКТИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 165

VIII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців

“МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ”

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Адреса редакції:

Україна, 65020, м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26, каб. 73 Тел.: (0482) 732-09-52